

Στουτγάρδη, 14.05.2022

Αγαπητά μέλη του ΔΣ της ΟΕΚ και των ΔΣ των Ελληνικών Κοινοτήτων,

Το ΔΣ της ΟΕΚ αποφάσισε την διεξαγωγή Συνεδρίου για τις 5 και 6 Νοέμβρη. Η ΕΕΕΔ.ΒΒ χαιρετίζει αυτήν απόφαση και θέλει να συμβάλει στην καλύτερη διοργάνωσή του. Πχ. με μικρές εισηγήσεις στις τέσσερις προ-συνεδριακές συναντήσεις. Θέλουμε αυτό το Συνέδριο να δώσει νέα ώθηση στις δραστηριότητες του απόδημου ελληνισμού. Τόσον η οικονομική κρίση όσον και αυτή της πανδημίας θεωρούνται πια ως ελεγχόμενες. Και όμως η κρίση συνεχίζεται. Γι' αυτό προτού περάσουμε στο κυρίως θέμα: **Το μέλλον του θεσμού «Ελληνική πολιτική Κοινότητα»** θεωρώ σωστό να κάνω μια σύντομη τοποθέτηση στο επίκαιρο θέμα χωρίς να επεκταθούμε σε συζήτηση.

Ο πόλεμος στη Ουκρανία

Την εξέλιξη της νέας κρίσης, δηλαδή τον πόλεμο στην Ουκρανία, δεν μπορούμε να την προβλέψουμε. Ελπίζουμε πως δεν θα μας οδηγήσει σε ένα 3^{ον} Παγκόσμιο Πόλεμο. Γεγονός όμως είναι ότι κόσμος της Ευρώπης, ανεξάρτητα από εθνικότητα, έχει χωριστεί σε δύο μέτωπα. Στους «καλούς» και στους «κακούς». Έρχονται δύσκολοι καιροί. Όλοι αναρωτιόμαστε πως φτάσαμε σε αυτόν τον πόλεμο. Ακόμη και ο ίδιος ο Πάπας αναρωτιέται. Προβληματίζεται δηλαδή. Έτσι και ο κάθε ένας από εμάς πρέπει να με τεκμηριωμένα επιχειρήματα να κατασταλάξει σε κάποια άποψη. Εγώ πχ. καταδικάζω την εισβολή της Ρωσίας και ταυτόχρονα ισχυρίζομαι ότι ο πόλεμος που ξεκίνησε στις 24 Φεβρουαρίου του 2022, προετοιμαζόταν από το 1990. Το 2+4 Vertrag είναι κατά την γνώμη μου «προ-αμερικάνικο». (Και ότι αφορά εμάς τους Έλληνες, ούτε λέξη για τις αποζημιώσεις του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου, παρόλο που τότε λέγανε, πως το θέμα αυτό θα λυθεί με την Ένωση των δύο Γερμανιών). Η Δύση και το ΝΑΤΟ δεν δέχτηκαν τις προτάσεις συνεργασίας του Γκορμπατσόφ. Υποθέτω ότι δεν ήθελαν συνεργασία με την Ρωσία. Ήθελαν μόνο να την «ελέγχουν». Έτσι για να κατανοήσουμε αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην Ουκρανία πρέπει να γνωρίζουμε όλα όσα συνέβησαν εκεί τις τελευταίες τρεις 10ετίες. Σε αυτό ακριβώς το σημείο πρέπει να γίνει εκτενής αναφορά, αλλά δεν είναι του παρόντος.

Αυτό που έχει σημασία για μας που τώρα θέλουμε να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα με τις Ελληνικές Κοινότητες και την ΟΕΚ, είναι να αποφύγουμε την πόλωση. Και ποτέ δεν πρέπει να ισχυριζόμαστε ότι ΕΜΕΙΣ είμαστε οι καλοί και οι ΑΛΛΟΙ οι κακοί. Γιατί ο άνθρωπος από την φύση του δεν είναι ούτε μόνο καλός ούτε μόνο κακός. Είναι και τα δύο. Και από γενετικής πλευράς όλοι οι άνθρωποι ανά τον κόσμο δεν διαφέρουν. Είναι κατά 99.9% ίδιοι. Όλοι γεννιόμαστε με καλές και με κακές ιδιότητες. Στόχος της κοινωνίας πρέπει να είναι να μας κάνει περισσότερο καλούς και λιγότερο κακούς. Αλλά δυστυχώς σχεδόν όλες οι σημερινές κοινωνίες παράγουν άδικες ανισότητες. Έχουμε παντού κοινωνίες του 1% ή το πολύ το 10% που τα έχει όλα και ο υπόλοιπος πληθυσμός να ζει με την αβεβαιότητα για το αύριο. Τέτοιες κοινωνίες είναι πηγές αναταραχής, βίας και πολέμου. Έτσι κατά την άποψή μου την ευθύνη για όλους τους πολέμους την φέρνει το 1%. Όσοι λοιπόν λένε ότι είναι ενάντια στον πόλεμο, δεν γίνονται πιστευτοί εάν δεν είναι και ενάντια στις κοινωνίες του 1%. Με άλλα λόγια: Χρειαζόμαστε κοινωνική δικαιοσύνη.

ΕΕΕΔ.ΒΒ

Δυο λόγια για την Ένωση Ελλήνων Επιστημόνων και Διανοούμενων Βάδης-Βυρτεμβέργης (ΕΕΕΔ.ΒΒ) στην οποία είμαι πρόεδρος. Το 1994 όπως όλοι θυμόμαστε είχαμε την «μακεδονική κρίση». Η τότε ελληνική κυβέρνηση διαπίστωσε πως η γερμανική κοινή γνώμη δεν ήταν καλά

ενημερωμένη πάνω στο «μακεδονικό ζήτημα». Έτσι σε μια εκδήλωση του Ελληνικού Προξενείου της Στουτγάρδης προς τιμή του τότε Γενικού Γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού (ΓΓΑΕ) κ. Νίκου Δημάδη, αποφασίστηκε η ίδρυση ενός επιστημονικού συλλόγου.

Στόχος ενός επιστημονικού συλλόγου είναι να υπηρετεί την επιστήμη. Και όπως η επιστήμη εξελίσσεται και οι υποθέσεις επιβεβαιώνεται ή απορρίπτονται έτσι και ένας επιστημονικός σύλλογος πρέπει να συμβαδίζει με την επίκαιρη επιστημονική αλήθεια. Το έργο ενός επιστημονικού συλλόγου δεν είναι δημοκρατικό. Είναι πάντα επιστημονικό. Γι' αυτό και την ευθύνη μιας οποιασδήποτε δημοσίευσης, αν φυσικά δεν ξεφεύγει τα όρια του νόμου, δεν την φέρει το ΔΣ αλλά ο ίδιος ο συγγραφέας του κειμένου. Έτσι πχ. την εργασία μου για τον ρατσισμό

<http://www.zplan-online.eu/mediapool/132/1329257/data/EEE.BB-WISSENSCHAFTISTDERWEG-Rassismus.pdf>

δεν την έθεσα για έγκριση στο ΔΣ της ΕΕΕΔ.ΒΒ αλλά προτού την δημοσιεύσω την έστειλα σε συναδέλφους γενετιστές για να την κρίνουν και μάλιστα μερικοί την συμπλήρωσαν. Όμως σε πρακτικά θέματα αν πχ. διοργανώσουμε μια ΗΜΕΡΙΔΑ ή όχι τότε αποφασίζει το ΔΣ.

Από το 1994 μέχρι τώρα έχουν περάσει 28 χρόνια. Για το έργο της ΕΕΕΔ.ΒΒ έχω γράψει πολλά. Από το 2008 και μετά η ΕΕΕΔ.ΒΒ έχει περίπου 15 με 20 τακτικά μέλη, με συνδρομή 0 (μηδέν) Ευρώ. Και έχουμε και περίπου 600 email αποδέκτες σε όλο τον κόσμο. Τα λίγα έξοδα του συλλόγου δεν θα με στείλουν στο Hartz-IV.

Από τον τελευταίο Οκτώβρη προγραμματίζαμε να κάνουμε εκλογές και να αναλάβουν νέα άτομα την ευθύνη της ΕΕΕΔ.ΒΒ. Λόγω της νέας κρίσης αλλά και της ανακοίνωσης της ΟΕΚ για την διοργάνωση του Συνεδρίου, το ΔΣ σε μια διαδικτυακή συνεδρίαση αποφάσισε να μην κάνουμε τώρα αλλαγές στην σύνθεση του ΔΣ και να περιμένουμε να γίνει το Συνέδριο της ΟΕΚ.

Ο θεσμός «Ελληνική πολιτική Κοινότητα»

Αν πιο πάνω αναφέρθηκα στον επιστημονικό σύλλογο, και τόνισα ότι πρέπει να είναι πρώτα επιστημονικός και μετά δημοκρατικός, για την «Ελληνική πολιτική Κοινότητα» θα ισχυριστώ το αντίθετο. Η «Ελληνική πολιτική Κοινότητα» υπηρετεί πάντα την Δημοκρατία. Όσες κοινότητες δεν τηρούν τις δημοκρατικές διαδικασίες δεν μπορούν να εκπροσωπούν τον ελληνισμό της παροικίας παρά μόνο των μελών τους.

ΣΑΕ

Ένα χρόνο μετά την ίδρυση της ΕΕΕΔ.ΒΒ, το 1995, ξεκίνησε το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ). Η ΕΕΕΔ.ΒΒ έγινε μέλος το 2001. Από τότε στηρίζουμε ενεργά την ιδέα του ΣΑΕ. Η ΕΕΕΔ.ΒΒ και εγώ προσωπικά είμαι της γνώμης ότι: Όποιος θέλει τον Ελληνισμό της διασποράς ενωμένο και οργανωμένο δεν μπορεί να παραμερίζει το ΣΑΕ. Από τότε που αδρανοποιήθηκε το ΣΑΕ αδρανοποιήθηκαν όλες οι ελληνικές οργανώσεις της διασποράς. Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στην επαναεφαρμογή του άρθρου 108 του Ελληνικού Συντάγματος. Ήδη ψηφίστηκε ένας νόμος (26.02.21) αλλά από τότε ψάχνουν να βρουν τα 50 άτομα που θα καλέσουν στην πρώτη Συνδιάσκεψη στην Θεσσαλονίκη. Η ΕΕΕΔ.ΒΒ καταγγέλλει συνεχώς αυτή την αδικαιολόγητη καθυστέρηση αλλά πρέπει και οι άλλες οργανώσεις και ειδικά οι Ελληνικές Κοινότητες να δείξουν ενδιαφέρον για την επανεκκίνηση του ΣΑΕ. Ακόμη μια φορά για γίνω πιο κατανοητός. Χωρίς ΣΑΕ οι οργανώσεις της Ελληνικής Διασποράς συνεχώς θα υπολειμθούν.

Το μέλλον του θεσμού «Ελληνική πολιτική Κοινότητα»

Πριν δύο χρόνια, στις 7 Μαρτίου του 2020, πήρα μέρος στην συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΟΕΚ που έγινε στο Offenbach και το ενημέρωσα για το ρατσιστικό περιεχόμενο του άρθρου 3 του γερμανικού συντάγματος (3GG).

Αυτό το τεκμηρίωσα και με την επιστημονική μου εργασία, με τον τίτλο: «Η επιστήμη δεν γνωρίζει ρατσισμό-Die Wissenschaft kennt keinen Rassismus». Την εργασία αυτή την είχα στείλει στην ΟΕΚ και στην τούρκικη ομοσπονδία. Παρόλο που το θέμα ήταν γνωστό στα μέλη του Δ.Σ., η συζήτηση που επακολούθησε δεν κατέληξε στο αναμενόμενο από μένα, αποτέλεσμα. Δεν έγινε ουσιαστική συζήτηση. Με επιχειρήματα όπως: το θέμα είναι νομικό, πολύ επιστημονικό, δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι, κτλ. η ΟΕΚ απέφυγε να πάρει θέση. Όμως το θετικό για μένα ήταν το ότι παραβρέθηκα σε μια συνεδρίαση του ΔΣ της ΟΕΚ και ξαναθυμήθηκα τις συνεδριάσεις που κάποτε εγώ προέδρευα. Έκανα και μια εκτίμηση για το επίπεδο ποιότητας των τότε συνεδριάσεων σε σύγκριση με αυτήν του Όφενμπαχ. Το αποτέλεσμα είναι αυτό το ερώτημα. Ποιο είναι το μέλλον της ΟΕΚ και γενικά των Ελληνικών Κοινοτήτων; Αυτό το ερώτημα με προβληματίζει εδώ και 20 χρόνια. Στις 11.11.2001 η ΕΕΒΔ.ΒΒ διοργάνωσε στην μεγάλη αίθουσα του ελληνικού λυκείου Στουτγάρδης ημερίδα με θέμα:

Οι Έλληνες της Γερμανίας στην αρχή του 21^{ου} αιώνα-Μετανάστες ή ευρωπαίοι πολίτες;
Με κεντρικούς εισηγητές τον τότε Γραμματέα του ΣΑΕ **Γεώργιο Παπαδόπουλο**, από τη Στουτγάρδη και τον τότε Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Συγγραφέων Γερμανίας **Κώστας Γιαννακάκο από το Μόναχο**

Και με παρεμβάσεις του Γενικού Προξένου Στουτγάρδης **Δημήτρη Μοσχόπουλου**, του Γενικού Γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού **Δημήτρη Δόλλη** και του Υφυπουργού Εξωτερικών **Γιάννη Μαγκριώτη**. Καθώς επίσης και με τοποθετήσεις των κομμάτων

Δυστυχώς η συζήτηση πάνω σε αυτό το βασικό ερώτημα δεν μπόρεσε να εξελιχτεί ομαλά κατά τα επόμενα χρόνια. Και δεν είναι η οικονομική κρίση, η κρίση του ΣΑΕ, η κρίση της πανδημίας ή η σημερινή κρίση της Ουκρανίας οι μοναδικές αιτίες που μας οδήγησαν στην αποδιοργάνωση. Τώρα είναι καιρός να ασχοληθούμε σοβαρά με αυτό το θέμα και θεωρώ την ΟΕΚ ως την πιο αρμόδια οργάνωση για να αναλάβει αυτήν την πρωτοβουλία. Γι' αυτό αλλά και για προσωπικούς συναισθηματικούς ρόλους απευθύνομαι και πάλι σήμερα προς το ΔΣ της ΟΕΚ και θέτω ορισμένες σκέψεις ως βάση για να ξεκινήσει μια εποικοδομητική συζήτηση. Και επειδή λόγω κορώνας η συνεδρίαση του ΔΣ στο Όφενμπαχ ήταν η τελευταία πριν της πανδημίας δημοσιεύω και αυτές τις φωτογραφίες.

Αυτό που θέλω να τονίσω, είναι ότι ειδικά εμείς οι Έλληνες ζούμε από το 2008 συνεχώς σε περίοδο κρίσης. Αυτό σύμφωνα με τους ψυχολόγους έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ζωή μας και ειδικά στην ζωή των ανθρώπων παιδικής ηλικίας. Και οι κρίσεις (οικονομίας, πανδημίας, πολέμου, κλιματικής αλλαγής) θα συνεχιστούν. Πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτές. Και ο καλύτερος τρόπος είναι να ασχολούμαστε και με τα άλλα επίσης σοβαρά προβλήματα της κοινωνίας. Πχ. με το Συνέδριο της ΟΕΚ.

Αλλά τώρα πίσω στο θέμα.

Όπως όλοι γνωρίζουμε η ελληνική κυβέρνηση ψήφισε δυο νομοσχέδια στην βουλή που αφορούν τον απανταχού της γης απόδημο ελληνισμό:

Το ένα νομοσχέδιο αφορά την ψήφο των αποδήμων και το δεύτερο την ανασυγκρότηση του ΣΑΕ. Τα νομοσχέδια ψηφίστηκαν και έγιναν νόμοι. Αλλαγές δεν γίνονται όμως υπάρχουν δυνατότητες παρέμβασης.

Αναφορικά με το πρώτο νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων, έτσι όπως τελικά διαμορφώθηκε κατά την συζήτηση στην βουλή, στην πράξη θα αποτύχει. Πάνω από το 90% των αποδήμων δεν θα μπορέσει ή ο ίδιος ο νόμος δε θα του επιτρέψει να ψηφίσει. Ανάμεσα σε αυτούς και εγώ, που το 1978, ως πρόεδρος της ΟΕΚ, παρέδωσα προσωπικά στον τότε υπουργό εργασίας κ. Λάσκαρη ένα κατάλογο αιτημάτων της ΟΕΚ μεταξύ αυτών και αυτό της ψήφου. Στην ουσία το πρόβλημα της ψήφου παραμένει και μετά την ψήφιση του νόμου, ανοιχτό.

Αναφορικά με το δεύτερο νομοσχέδιο, το ΣΑΕ, σύμφωνα με το άρθρο 108 του Ελληνικού Συντάγματος, είναι ο εκφραστής όλων των δυνάμεων του απόδημου ελληνισμού. Ο νόμος που ψηφίστηκε στις 26.02.2021 δεν αποδίδει το νόημα του άρθρου 108. Προβλέπει όμως την ύπαρξη ενός κανονισμού λειτουργίας, που θα αποφασιστεί και θα ψηφιστεί στην πρώτη Γενική Συνέλευση του ΣΑΕ. Ποιοι, πρέπει οπωσδήποτε να συμμετέχουν σε αυτήν την Γενική Συνέλευση, αν όχι τα ήδη εκλεγμένα μέλη του ΣΑΕ; Δεν οφείλει το παλιό και νυν Προεδρείο του ΣΑΕ να απολογηθεί, να παραδώσει και να απαλλαχτεί από τα καθήκοντά του;

Και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό. Ο νέος νόμος του ΣΑΕ αναθέτει την διαδικασία εκλογής των αντιπροσώπων για την περιφερειακή (πιστεύω) Συνέλευση στις κατά τόπους αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των αποδήμων. Για την Γερμανία αυτό σημαίνει ότι τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή των εκλογών θα τις αναλάβουν οι Ελληνικές Κοινότητες. Σε άλλες χώρες οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις μπορεί να είναι απλοί σύλλογοι. Τα ΔΣ όμως πρέπει να εκλέγονται με δημοκρατικές διαδικασίες. Έτσι θα εκφράζουν και θα εκπροσωπούν όλες τις δυνάμεις της ελληνικής παροικίας και θα έχουν το ίδιο Status με τον θεσμό «Ελληνική Κοινότητα». Ο νέος νόμος του ΣΑΕ ίσως τελικά να αποδειχτεί ως βασικός παράγοντας για την επανεκκίνηση του θεσμού της «Ελληνικής Κοινότητας» και των κατά τόπων Ομοσπονδιών των Ελληνικών Κοινοτήτων.

Τελικό συμπέρασμα ή απλά το σκεπτικό μου:

- ✓ Η επανεκκίνηση του θεσμού της «Ελληνικής Κοινότητας» ως αντιπροσωπευτική οργάνωση της ελληνικής παροικίας
- ✓ Η διοργάνωση και διεξαγωγή των εκλογών για τους αντιπροσώπους της περιφερειακής Συνέλευσης του ΣΑΕ από τις οργανώσεις τύπου θεσμού «Ελληνική Κοινότητα»
- ✓ Η δημοκρατική εκλογή των 50 αντιπροσώπων για την παγκόσμια Γενική Συνέλευση του ΣΑΕ από τις περιφερειακές συνελεύσεις και
- ✓ Η δημοκρατική εκλογή 12 συνολικά αποδήμων από τις περιφερειακές συνελεύσεις του ΣΑΕ που θα προταθούν (στα κόμματα) ως υποψήφιοι στην Λίστα Επικράτειας για την ελληνική βουλή

Με τα τέσσερα αυτά σημεία, που πηγάζουν από τις αδυναμίες αλλά και από τις θετικές ενδείξεις των δύο νόμων που ψηφίστηκαν, πιστεύω πως θα εφαρμοστεί στην πράξη το νόημα του άρθρου 108 του Ελληνικού συντάγματος. Επίσης, πιστεύω πως το σκεπτικό αυτό θα προσελκύσει την περιέργεια και το ενδιαφέρον των μεταγενέστερων γενεών των αποδήμων, συμβάλλοντας έτσι στη μελλοντική διατήρηση της οργανωμένης ομογένειας. Πιστεύω λοιπόν πως στις αναμπουμπούλες της παγκοσμιοποίησης, το ΣΑΕ μπορεί να είναι το σωσίβιο του απανταχού ελληνισμού.

Και γιατί πρέπει ο ελληνισμός να είναι διαδικτυακά ενωμένος; Το ερώτημα αυτό το ακούω συχνά. Εσκεμμένα δεν αναφέρθηκα στο θέμα αυτό σε αυτήν την επιστολή. Την άποψή μου την εξέφρασε στην διαβουλευτική συζήτηση του v/s και μέσω email την κοινοποίησα σε

περισσότερες από 500 ε-διευθύνσεις. Το ζευγάρι ΣΑΕ και Ιντερνέτ είναι ό,τι το καλύτερο για την ελληνική διασπορά και πρέπει να αξιοποιηθεί. Να γιατί. «Για την Δημοκρατία ρε γ.....» θα έλεγε ο Πύρρος Δήμας.

Κάνω την πρόταση στο Δ.Σ. της ΟΕΚ να αναλάβει την πρωτοβουλία και να ανοίξει ένα διάλογο με τις εδώ ελληνικές κοινότητες, ελληνικούς συλλόγους και προσωπικότητες και να διοργανώσει, όποτε το επιτρέψουν οι συνθήκες, μια ημερίδα/βίντεο-συζήτηση με τα τρία θέματα που έθιξα στην επιστολή μου: **Ψήφος + ΣΑΕ + «θεσμός Ελληνική Κοινότητα ή παρόμοιες ελληνικές οργανώσεις»**.

Εδώ θα θέλω επιστημονικά να αποδείξω γιατί οι άνθρωποι στις ξένες χώρες ιδρύουν πρώτα εθνικές οργανώσεις. Το γερμανικό κείμενο θα το επεξεργαστώ αργότερα. Δεν χρειάζεται να το διαβάστε αν δεν έχετε πολύ χρόνο.

Στην μνήμη του Henning

Griechische Gemeinde und Gastarbeiter gehören zusammen

Gedanken über die Zukunft der politischen Institution „Griechische Gemeinde“ von Konstantin Karras, Ehrenpräsident der OEK

Eine kurze Geschichte der Menschheit

Am Anfang war Chaos. Aus ihm entstanden Gaia (Erde) und Eros (Liebe). Gaia gebar Pontos (Meer) und Uranos (Himmel). Aus der Vereinigung von Gaia und Uranos sind die Titanen (6 Söhne und 6 Töchter) geboren worden. Aus den Paarungen der Titanen-Brüder und -Schwestern wurden viele Kinder gezeugt, unter anderem Zeus und Atlas.

Soweit die griechische Mythologie

Die Geschichte der Menschheit beginnt vor rund 6 Millionen Jahren. Da lebte in Ostafrika unsere Ur-Ur-Großmutter. Eine Menschenäffin. Aus ihr sind im Laufe der Evolution mehrere Homo ähnliche Arten entstanden. Die echten Homo Arten, z.B. Neandertaler, homo erectus und andere, sind vor rund 2,5 Millionen Jahren in Ostafrika entstanden und etwa vor 1.5 Millionen Jahren in ganz Afrika ausgebreitet und nach Europa und Asien ausgewandert.

Wir, die Art Homo Sapiens sind erst vor rund 150.000 Jahren ebenfalls in Ostafrika aufgetaucht. Vor rund 70.000 Jahren haben die Homo Sapiens das Unternehmen Welteroberung gestartet. Genmutationen ermöglichten dieser Art das Denken und das Sprechen. In immer **überschaubaren**, kleinen Menschengruppen von 100 - 150 Personen zogen sie weiter nach Norden. Natürlich waren auch die Homo sapiens, bevor sie Afrika verließen, schwarz.

Nach Europa kamen sie vor 45.000 Jahren und trafen hier die Neandertaler. Die Neandertaler, die seit 1.5 Millionen Jahren als Jäger und Sammler hier lebten, sind „kurz“ nach Ankunft der Homo Sapiens verschwunden. Vor 30.000 Jahren gab's sie nicht mehr. Vielleicht mussten sie den Homo Sapiens „Platz“ machen. Lange Zeit haben auf der Erde mindestens sechs Homo Arten als Jäger und Sammler parallel gelebt.

Die landwirtschaftliche Revolution, die z.B. in der Region Mesopotamien vor etwa 10.000 Jahren begonnen hat, hat die Homo Sapiens sesshaft gemacht. Weizen, Erbsen und Linsen mussten nicht mehr gesammelt werden. Sie wurden selbst im eigenen Garten kultiviert. (Schon heute wird vielerorts unter „Kultur“ nichts anderes als Weizenanbau verstanden). Auch Tiere mussten nicht mehr gejagt werden. Futter für die Ziegen und die Schafe war nah der Wohnorte genug da. Somit hat die landwirtschaftliche Revolution die fast zwei Millionen lange Jäger- und Sammler-Zeit beendet. Die Homo Sapiens mussten sich neu orientieren.

Die ehemals Jäger und Sammler mussten sich an das enge Zusammenleben von vielen Menschen gewöhnen. Sie mussten sich bestimmten Regeln unterwerfen. Kluge Leute haben Listen von Gebote z.B. „Du sollst nicht stehlen“, „Deinen Müll nicht ins Nachbarsgarten werfen“ etc., aufgestellt. Einigen Gebots-Listen stammen sogar von der obersten Instanz. Die nicht Einhaltung der Gebote wäre damit eine Sünde. Die Homo Sapiens haben also Gott erfunden. ER soll für Ordnung sorgen. So ist neben der Weizenkultur auch der Religionskult entstanden. Die Homo Sapiens, also die Nachkommen von der Oma Äffin, waren vor 10.000 Jahren in allen Teilen der Welt zerstreut. In Afrika, in Europa, in Amerika, in Asien und in Australien. Überall

haben sie, früher oder später, mit der landwirtschaftlichen Revolution begonnen und wurden sesshaft. Die Weizen- oder die Reiskultur sowie die Tierhaltung war überall, wo Homo Sapiens lebten, ähnlich. Natürlich wurde nicht überall die gleiche Technik z.B. bei der Bodenbearbeitung und der Bewässerung, angewandt. Man passte sich den jeweiligen Bodenverhältnissen an.

Kultur und Religion

Kultur

Mit dem Zusammenschluss in kleinen Gruppen beginnt auch die Kulturgeschichte der Menschheit. In einer einzelnen Gruppe formte sich ein Zusammengehörigkeitsgefühl heraus. Die Menschengruppen als solche trauten indessen einander nicht. Jede Gruppe beäugte die andere mit Misstrauen und sah in der fremden eine potentielle Gefahr. Mit Abgrenzung versuchte man sich demzufolge zu schützen. Den anderen als Gefahr anzusehen, heißt **Xenophobie**. Es erwies sich jedoch, dass die xenophoben Homo sapiens größere Überlebenschancen hatten. Die Xenophobie hat also genetische Ursachen. Sie kann jedoch durch äußere Einflüsse, etwa durch einen besseren Informationsaustausch zwischen den Gruppen, klein gehalten werden.

Über 20.000 Jahre hielten sich die Homo sapiens in der fruchtbaren Region Mesopotamien auf. Dort wurden sie sesshaft. Alles was man zum Leben brauchte, fand sich in der Nähe. Jagen und Sammeln spielten keine so große Rolle mehr. Die Menschen sahen sich jetzt aber mit der Notwendigkeit konfrontiert, sich dem Leben als Sesshafte anzupassen. Das erforderte zu lernen, mit anderen dicht an dicht zu existieren. Das heißt, es mussten Ordnungsregeln eingehalten werden, wie folgende Beispiele zeigen: Du darfst deinen Müll nicht in den Nachbargarten werfen oder die anderen Leute bestehlen. Du musst deinen Beitrag zum Allgemeinwohl leisten (z.B. gemeinsame Waldrodung, Bau von Hütten).

Theogenesis

Diese Ordnungsregeln hatte zwar ein kluger Sterblicher erstellt, aber um deren Durchführung und Überwachung zu sichern, musste man, jetzt ganz pauschal gesprochen, eine übermenschliche, furchteinflößende Kraft als Urheber erdenken. Der Mensch erfand folglich die Gestalt Gottes: eine unsichtbare Macht, die alles hört und sieht und die Menschen nach ihren Taten beurteilt und verurteilt. Das hatte somit Gottes Segen für die funktionierenden Gruppenmitglieder, aber auch Gottes Strafe für die nicht funktionierenden Gruppenmitglieder zur Konsequenz. An und für sich war die Erfindung einer überirdischen Macht, die das Zusammenleben der Menschen regelt, eine gute Idee. Man könnte an eine Art „Verfassung für die Gruppe“ denken. Als später jedoch noch als Bestrafungs- bzw. Belohnungssystem Hölle und Paradies hinzugedichtet wurden, erfuhr dieses Regelsystem eine andere Dimension. Im Namen von Gottesgerichten, z.B. dem Jüngsten Gericht, wird über Gerechtigkeit geurteilt. Den Konformen, sprich den Gläubigen, winkt als Belohnung der Einzug ins Paradies, die Nichtkonformen, sprich die Regelbrecher, landen mit großer Wahrscheinlichkeit in der Hölle. Seit dieser Zeit ertragen die Menschen auf der Erde jede Ungerechtigkeit und trösten sich mit dem Glauben, im Himmel Gerechtigkeit zu erfahren.

Von Jägern & Sammlern zum Matriarchat und dann zum Patriarchat. Könnte eine „Patmat-Hybrid-Gesellschaft“ die Lösung sein?

In fast allen Gesellschaften auf dieser Erde hat sich das patriarchalische System durchgesetzt. Am Anfang, also die prohistorischen und frühhistorischen Gesellschaften waren matriarchalisch organisiert. Heute sind nur ein paar kleine Ethnien mit einem matriarchalischen System noch übrig geblieben. In Griechenland, und zwar nur auf dem Festland, ist das Patriarchat mit der zweiten großen Migrationswelle, etwa um 3.000 v.Chr., eingeführt (Johannes Krause). Bis dahin lebten zuerst die Neandertaler und anschließend die Homo Sapiens als Jäger und Sammler. Dann kam die erste große Migrationswelle um 6.000 v.Chr. Es waren BauerInnen aus dem

westlichen Teil der Halbmondregion. Zur gleichen Zeit migrierten BauerInnen aus dem östlichen Teil der Halbmondregion nach Osten bis Indien und in Richtung Norden über den Kaukasus bis zu den Jamnaja-Kulturgebieten, zwischen dem Schwarzen- und dem Kaspischen- Meer und Südrussland . Aus dieser Steppe-Region begann um 3.000 v.Chr. die zweite Migrationswelle, hauptsächlich Männer, und sie hat fast alle Teile Europas erreicht. Da sie mit Kuhherden unterwegs waren, haben sie eher die flachen Regionen, also von Polen bis England, bevorzugt. Weniger stark war der genetische Einfluss der Steppen-Einwanderer im Mittelmeerraum. Deshalb ist das Streifen von Spanien bis Kleinasien genetisch ähnlicher als der Rest Europas. DNA-Analysen zeigen, dass die zweite Migrationswelle Kreta und die Ägäischen Inseln nicht erreicht hat. . Auch nicht Korsika. Ein Vergleich der Minoischen und der Mykenischen Kultur bestätigt den Unterschied. Feine Paläste auf Kreta, Grobsteiniger Bürge auf dem Peloponnes. Frauen-Kult auf Kreta, Kriegskult in Mykene. Durch die beiden großen Migrationswellen (6.000 und 3.000 v.Chr.) ist also von Europa bis nach Indien ein genetisch und sprachlich „verwandtes“ Gebiet entstanden. Das Indoeuropäische. .Fast gleichzeitig begann in Europa die Verarbeitung von Kupfer, Zink und Bronze, die letztendlich zum patriarchalischen Gesellschaftssystem geführt hat. Und der große Vater Zeus aus der Spitze von Olymp hat dafür gesorgt, dass es bis heute uns erhalten geblieben ist, obwohl ER seit nun zweitausend Jahren seine Macht an Christus übergeben hat.

Exkurs. *In Griechenland gibt es einige Leute, die die Herkunft der Griechen idealisieren. Ja sogar, von einem Eugen ist die Rede. Diesen Leuten sollte man das Buch von Johannes Krause zum Lesen schenken. Keiner Genetiker hat den Genort dieses spezifisch griechischen Gens entdeckt. Die Wissenschaft hat den Werdegang der Menschheit bis ins Details untersucht und sie untersucht ihn weiterhin. Und wissenschaftliche Befunde werden von allen normal denkenden Menschen akzeptiert. Und wenn nach heutigem Stand der Wissenschaft, der Name des Vaters aller Götter und Menschen Zeus oder /Dias indogermanische Wurzel hat, ist jede andere Behauptung unwissenschaftlich. Demnach ist Zeus/Dias etwa 8.000 vor unserer Zeit im östlichen Teil des Halbmondgebietes von den damaligen Menschen erfunden und mit der ersten Migrationswelle, Richtung Osten bis nach Indien und Richtung Norden bis zur Steppenregion angekommen. Und vor dort aus kam ER mit der zweiten Migrationswelle, um 3.000 v.Chr., nach Europa und nach Mykene. (Ζεύς Δίας (gr.), Jupiter (lat.), Dyauh pita (altind.) und vielleicht Ziu (altdeutsch.).*

Seit 5.000 Jahren werden also Frauen benachteiligt. Ein großes Gesellschaftsproblem, das trotz Frauenwahlrecht und verfassungsgarantierte Gleichberechtigung immer noch ungelöst bleibt. Kann die Genetik-Wissenschaft helfen, hierfür eine Lösung zu finden? Etwa indem mehr matriarchalische Komponenten in das patriarchalische System eingebaut werden? Davon bin ich überzeugt.

Der Homo sapiens im 21. Jahrhundert – Gene - Vererbung

Nach Europa kamen die Homo sapiens vor rund 45.000 Jahren. Die bereits dort lebenden Neandertaler bekamen sozusagen Besuch. Leider brachte dieser Besuch nichts Gutes mit sich. Denn 15.000 Jahre später sind die letzten Neandertaler ausgelöscht. Hatten die Homo sapiens Gewalt angewandt oder Viren mitgebracht? Vieles ist noch ungeklärt. Auch die nachgewiesenen Paarungen zwischen Homo sapiens und Neandertalern (ca. 4 % Genanteil) müssen noch erforscht werden. Die Methode, die seit Anfang dieses Jahrhunderts Licht in die Geschichte der Menschheit wirft, heißt DNA-Analyse.

Die DNA-Analyse

Die Gene werden von Generation zu Generation weitergegeben und befinden sich in den Chromosomen. Der Mensch hat 46 Chromosomen oder 23 Chromosomenpaare, wobei jede Körperzelle diesen doppelten Chromosomensatz in sich trägt. Nur Sperma- und Eizellen verfügen über 23 einzelne Chromosomen. Bei der Verschmelzung von Ei- und Samenzelle wird

somit auch das neugeborene Kind wieder 23 Chromosomenpaare haben; dies ist ein Vorgang, der sich bei der Fortpflanzung stetig wiederholt.

Dazu muss man aber noch Folgendes wissen: Der Vater besitzt das Y-Chromosom. Dieses wird mit dem Sperma (fast) unverändert an den Sohn weitergegeben. Die Eizelle der Mutter besitzt neben der Kern-DNA mit den 23 Chromosomen auch die Plasma-Mitochondrien-DNA, die ebenfalls an die Nachkommen weitergegeben wird. Wenn also das Y-Chromosom eines heute lebenden Mannes mit dem eines schon lange verstorbenen, beispielsweise bei einer archäologischen Ausgrabung gefundenen Menschenknochen identisch ist, dann bedeutet das, dass es sich bei dem nur noch als Skelett vorhandenen Menschen, um einen Verwandten bzw. Vorfahren handelt. Auf dieselbe Art und Weise lässt sich anhand einer Mitochondrien-DNA-Analyse von einem heute lebenden Menschen die Vorfahrerin feststellen, vorausgesetzt, man hat ein entsprechendes, weibliches Skelett ausgegraben. Diese Methode erlaubt es, bei jetzt lebenden Männern und Frauen die genetische Verwandtschaft bis in die „Urzeit“ zurückzuverfolgen.

Der Mensch als „Transportwagen“

Der menschliche Organismus ist nach **Richard Dawkins** nichts anderes als ein „Transportwagen“. Es gelingt ihm, seine „eigenen Gene“ zielgerichtet und sehr egoistisch an die nächste Generation weiterzugeben. *„Eigene Gene“? Kann der Mensch Gene herstellen? Wo kommen die Gene der Menschen überhaupt her? Na ja. Die Gene stammen zwar von der Ur-Äffin aber der Mensch betrachtet sie als „eigene“ nur weil er sie in sich trägt.* Mit der Kinderzeugung und der familiären Betreuung unterstützt der Mensch auch die Weitergabe seiner Gene mittels seiner Kinder an die Enkelgeneration. Um das Ziel, die eigenen Gene weiterhin im menschlichen Genpool zu erhalten, verzichtet der Mensch in der Regel auf persönliche Vorteile. D.h. Eltern nehmen den Verlust persönlicher Freiheit sowie hohe Kosten in Kauf – u.U. opfern sie sich sogar selbst -, um ihre Kinder, sprich ihre Gene, zu retten. Der „Transportweg“ der Gene eines menschlichen Organismus führt somit von der eigenen Person über die Kinder zu den Enkelkindern. Einige schaffen es sogar, die Urenkelkinder zu betreuen.

Der Wunsch, Nachwuchs zu zeugen und diesen aufzuziehen, ist also genetisch bedingt. Die Eltern-Kind-Beziehung ist sehr stark ausgeprägt. Wie viele Eltern trennen sich von ihren Kindern? Fast kaum jemand. Eltern verlassen also ihre Kinder normalerweise nicht. Warum ist dies jedoch bei Mann-Frau-Beziehungen anders? Eben. Die Genbindung ist stärker als die Liebesbeziehung. Romeo und Julia natürlich ausgenommen.

Mensch und Mitmensch

Nun, für die Weitergabe der Gene ist der Mensch auf die Unterstützung seiner Mitmenschen angewiesen. Abgesehen von der biologischen Notwendigkeit, für diesen Zweck einen Sexualpartner zu finden, lebt der Mensch nicht gern allein. Von Anfang an suchte und sucht der Mensch immer noch Gesellschaft, und zwar in einer überschaubaren Gruppe. Damit so eine Gemeinschaft funktioniert, setzt sich jedes Mitglied aus Eigeninteresse normalerweise für das Wohl der gesamten, überschaubaren Gruppe ein. Dieses Verhalten ist also auch genetisch bedingt. Wird aber eine Gruppe aus irgendeinem Grund **unüberschaubar**, dann nimmt der Mensch seine Gruppe als eine Gefahr, als etwas Fremdes wahr, und die genetisch bedingte Xenophobie tritt auf. Übertragen auf eine große Gruppe, nämlich unsere Gesellschaft in Deutschland, kann man dieses Phänomen, die Xenophobie, beobachten. Nach den anfänglichen Willkommensgesten 2015 für die in etwa eine Million Flüchtlinge, Migranten, Schutzsuchenden, entwickelten sich kontinuierlich Vorurteile gegenüber den „Fremden“, die mitunter in Ablehnung und Gewaltakten mündeten

Halten wir also fest: Genetisch bedingt sorgt der Mensch **in erster Linie** intensiv für die Träger seiner eigenen Gene, d.h. für sich selbst und seine Nachkommen, die Kinder, die Enkelkinder, die Urenkelkinder. Mit etwas geringerer Intensität kümmert er sich ebenfalls um die „Alten Transportwagen“ Eltern und Großeltern. **Zudem** handelt der Mensch auch altruistisch hinsichtlich seiner Mitmenschen und innerhalb einer von ihm akzeptierten und definierten, überschaubaren Gesellschaft. Er fühlt sich folglich für das Allgemeinwohl mitverantwortlich in seiner Gruppe, die ihm Sicherheit vermittelt. Gerät diese Sicherheit z.B. durch unerwartete Zuwanderung in großem Ausmaß ins Wanken, kann im Menschen die genetisch vererbte Urangst namens Xenophobie aktiviert werden, die in der Evolutionsgeschichte des Menschen überlebenswichtig war, da – wie der Angstforscher Borwin Bandelow in einem Interview sagte -, „Menschen, die dieses Stammesdenken nicht in den Genen hatten, [...] nach und nach ausgestorben [sind].“

Mensch und überschaubare Gesellschaften

Entwicklung von den Ursprüngen hin zum Nationalstaat

In der Zeit der Auswanderung des Homo sapiens aus Afrika vor ca. 70.000 Jahren war eine Gruppe von bis zu 150 Personen überschaubar. In Mesopotamien angekommen veränderten sich durch Sesshaftigkeit, Domestikation von Wildpflanzen und -tieren die Lebensverhältnisse für die Menschen derart positiv, dass sich Überflusgesellschaften in der Form von Sippen (Zusammenschluss mehrerer, meist blutsverwandter Großfamilien) formten. Wurde die Ernährungslage in einem Dorf prekär – also bedrohlich für die Bedürfnisse Einzelner – verließen die jungen Menschen das Dorf, um in der Nähe Siedlungen zu gründen, so dass sich mit der Zeit Stämme entwickelten.

Im antiken Griechenland ab dem 8. Jahrhundert vor Christus verkörperte die Polis den Maßstab einer überschaubaren Gesellschaft. Diese umfasste ein paar Tausend Bürger und war auf Selbstständigkeit, Freiheit und wirtschaftliche Unabhängigkeit bedacht. Neben nautischen Kenntnissen und Mobilität führte auch hier eine Bevölkerungszunahme zum Verlassen der Polis und zur Gründung von Kolonien. Angesichts kriegerischer Auseinandersetzungen mit den Persern (Perserkriege 490 und 480/79) schlossen sich die griechischen Poleis zusammen. Und wie schon bei den o.g. Stämmen beispielsweise Verwandtschaft und gemeinsame Bräuche für Zusammenhalt sorgten, so verbanden die Bürger griechischer Poleis menschenbindende Charakteristika, die Sprache, das Orakel von Delphi, die Götterwelt des Olymp, die Olympischen Spiele – also alles, was einen Hellenen ausmacht.

Dann folgten aufeinander das Römische Reich (8. Jh. v. Chr. bis 7. Jh. n. Chr.), das Byzantinische Reich (4. Jh. bis 15. Jh. n. Chr.) und das Osmanische Reich (Ende 13. Jh. bis Anfang 20. Jh. n. Chr.). Gemeinsames Charakteristikum aller vier Reiche war die Theokratie. Eine überschaubare Gesellschaft ist nicht entstanden. Bis zum 17. Jahrhundert war die Theokratie das herrschende Gesellschaftssystem. Ab 1648, nach dem Dreißigjährigen Religionskrieg und mit dem Westfälischen Friedensvertrag ist wieder das Kriterium Herkunft für den Zusammenhalt der Bürger eines Staates, also der Nationalstaat, zurückgekehrt. Die Nation ist die menschenverbindende Kraft. Und sie ist stärker als die der Religion. Vielleicht deswegen, weil die Menschen unter Nation gleiches Blut bzw. gleiche Gene – fälschlicherweise - verstehen. Das heißt: Man gehört zusammen, man unterstützt sich gegenseitig, man sorgt für das Gemeinwohl. Dagegen waren erzwungene Staatengemeinschaften wie z.B. die Sowjetunion oder Jugoslawien wegen einer nicht ausreichenden Bindekraft unüberschaubar und fanden deswegen ihr Ende.

Mensch, Nationalstaat, Europäische Union

Ein Nationalstaat z.B. Deutschland kann wohl eine größere Zahl an Migranten aufnehmen, und dennoch den Zusammenhalt seiner Bürger aufrechterhalten. So z.B. die Aufnahme von

„Gastarbeitern“ in den 60er Jahren durch die Anwerbeverträge mit den Herkunftsländern. Deutschland hat Arbeitskräfte gebraucht, um den Wohlstand zu sichern. Dies wurde durch eine entsprechende Medienberichterstattung der Öffentlichkeit erklärt und deshalb sind damals xenophobe Entwicklungen ausgeblieben. Eine entsprechende Medienberichterstattung hat im Fall der Aufnahme von Flüchtlingen 2015 leider nicht stattgefunden. Die Entstehung von Kriegen, der Waffenexport und unsere Mitschuld an die Verarmung der Menschen haben die Medien der Öffentlichkeit nicht ausreichend genug erklärt. Dass deswegen xenophobe Entwicklungen entstehen würden, war es abzusehen.

Auch das Projekt der EU geht sehr langsam voran. Und der Grund ist die seit nun über 50 Jahre fehlende Überschaubarkeit des Vorhabens. Den Menschen ist die Notwendigkeit des Zusammenschlusses zur Europäischen Union nicht klar und verständlich genug gemacht worden, nämlich dass z.B. die großen Probleme unserer Welt ohne eine sinnvolle Zusammenarbeit alle Nationalstaaten sich nicht zu lösen sind. Und ein Zusammenschluss der überschaubaren Nationalstaaten zu einem ebenfalls überschaubaren EU-Staat ist der logische Weg. Diesen Weg müssen die Regierungen der funktionierenden Demokratien in den einzelnen EU-Staaten ihren Bürgern erklären und sie darüber entscheiden lassen. Dann ist das Vorgehen überschaubar und Ängste der Menschen beherrschbar

**Πάλι στο θέμα:
«Έχει μέλλον ο θεσμός «ελληνική πολιτική κοινότητα»;**

Ich habe sehr ausführlich die Herkunft der Menschheit behandelt, um einige aktuelle Verhaltensweisen besser erklären zu können. Wenn eine Gruppe von Menschen in der Fremde ist, sucht sie Sicherheit in der Gruppe selbst. Die Menschen versuchen zusammen zu bleiben. Man hat Vertrauen zu den eigenen Leuten. Fremde Leute erzeugen zuerst Angst. Xenophobie. Man kennt sie kaum. Man kennt die Sprache nicht. Und so sind die Möglichkeiten sich gegenseitig kennenzulernen sehr begrenzt. So gesehen ist die Gründung rein ethnische Vereine z.B. Griechische Gemeinde fast alternativlos. Aber nun, 60 Jahre danach, sehen die Dinge vollkommen anders aus. Wir sind in der Regel keine Einwanderer mehr. Wir sind hier geboren. Wir sprechen die Sprache der Mehrheitsgesellschaft. Viele von uns sind Doppelstaater. Kurzum. Wir sind keine Gastarbeiter mehr. Demzufolge brauchen wir eine andere Griechische Gemeinde. Und wie soll sie aussehen?

Η απάντηση δεν είναι εύκολη. Γι' αυτό η πρόταση της ΕΕΕΔ.ΒΒ προς την ΟΕΚ για διοργάνωση ΗΜΕΡΙΔΑ με το παραπάνω θέμα, «ελληνική πολιτική Κοινότητα» θα καθορίσει το ρόλο των Ελληνικών Κοινοτήτων.

Στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, πάρα πολλοί σύλλογοι, καθώς και Ελληνικές Κοινότητες, αδρανοποιήθηκαν. Ίσως η κρίση να μην είναι η μοναδική αιτία αδρανοποίησης των ελληνικών συλλόγων. Facebook, WhatsApp και γενικά η παγκοσμιοποίηση έχουν φέρει μεγάλες αλλαγές σε όλες τις κοινωνίες του κόσμου. Όμως για τους μονο-εθνικούς, π.χ. Ελληνικούς Συλλόγους, είτε αυτοί είναι Κοινότητες, είτε Ενώσεις Επιστημόνων, είτε Αθλητικοί Σύλλογοι, η βασική αιτία είναι **το τέλος της γενιάς των «Gastarbeiter»**. Αυτή ήταν η γενιά που δημιούργησε και στην συνέχεια στήριζε και τροφοδοτούσε αυτούς τους συλλόγους.

Τη δεκαετία το 80, η Ελληνική Κοινότητα Στουτγάρδης είχε περίπου **5.000** μέλη, δηλαδή πάνω από το 50 τοις εκατό του ελληνικού πληθυσμού της πόλης.

Σήμερα προσπαθούν ορισμένοι συμπατριώτες να επαναδραστηριοποιήσουν τις Ελληνικές Κοινότητες αλλά και τις Ενώσεις Επιστημόνων. Η προσπάθεια είναι αξιέπαινη. Αλλά ούτε οι Κοινότητες ούτε και οι Ενώσεις Επιστημόνων θα έχουν επιτυχία, αν δεν βρούμε κάτι ανάλογο προς τη γενιά των **«Gastarbeiter»**.

Η ΕΕΕΔ.ΒΒ προτείνει αυτό το κάτι ανάλογο προς στους «Gastarbeiter» να είναι ο ελληνικός πολιτισμός. Ότι έκαναν οι Ελληνικές Κοινότητες στο παρελθόν για τους «Gastarbeiter» και τους βοήθησαν να ενσωματωθούν σε αυτήν την κοινωνία κάτι ανάλογο να κάνουν οι Ελληνικές Κοινότητες για την διάδοση του ελληνικού πολιτισμού καθώς επίσης και για την προστασία και εδραίωση της Δημοκρατίας στις χώρες που ζούμε. Και κατά τη γνώμη μου αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την επαναδραστηριοποίηση του ΣΑΕ.

Αλλά για να διαδόσεις κάτι, πρέπει και ο ίδιος να το γνωρίζεις αυτό το κάτι. Πρέπει ο Έλληνας του εξωτερικού να γνωρίζει τον ελληνικό πολιτισμό, να γνωρίζει την ελληνική ιστορία. Γι' αυτό πριν ένα χρόνο έστειλα στην ΟΕΚ και σε πολλούς Έλληνες ιστορικούς το παρακάτω email όπου και τους καλούσα να πάρουν θέση:

15 με 17 Σεπτέμβρη του 2022 στην Στουτγάρδη

Ημερίδα με θέμα:

Η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους.

τι; είσαι Έλληνας και δεν ξέρεις την ιστορία σου;

Ό,τι και να προγραμματίζουμε αυτόν τον καιρό, πρέπει πάντα να συνυπολογίζουμε τον παράγοντα πανδημία. Θέλω να πιστεύω, πως από τα μέσα του επόμενου χρόνου, μπορεί μεν ο ιός να μην έχει εντελώς εξαφανιστεί, αλλά οπωσδήποτε θα τον ελέγχουμε. Θα συζούμε με αυτόν, αλλά δεν θα τον φοβόμαστε. Έτσι μετά το καλοκαίρι του 2022 μπορούμε να προγραμματίσουμε εκδηλώσεις, χωρίς να συνυπολογίζουμε τον παράγοντα Virus. Τώρα γιατί προτείνω αυτήν την Ημερίδα.

Ζω πολλά χρόνια στην Γερμανία και ως επιστήμονας αλλά και ως ένας άνθρωπος που ασχολείται με τα κοινά, έτυχε να γνωρίσω πολλούς Γερμανούς γνώστες της Ελληνικής (κυρίως της κλασικής) Ιστορίας. Από την μια μεριά θαυμάζω αυτούς τους ανθρώπους. Από τη άλλη δεν αισθανόμουν ποτέ άνετα αναμεσά τους. Φυσικά κανείς από αυτούς τους πολυδιαβασμένους Φιλέλληνες δεν περιμένει από εμάς που δεν ασχολούμαστε επαγγελματικά πχ. με την Ιστορία ή την Φιλοσοφία, όσο Έλληνες και αν είμαστε, να γνωρίζουμε σε ένα τέτοιο υψηλό επίπεδο την Ελληνική Ιστορία, μια Ιστορία 8 χιλιάδων ετών. Παρόλα αυτά με ενοχλούσε το γεγονός, το ότι ένας μη Έλληνας έκανε μαθήματα για τον ελληνικό πολιτισμό και ο Έλληνας ήταν απλώς ακροατής. Και όταν ο ομιλητής μεταπηδούσε από την μια ιστορική εποχή στην άλλη, είχα πρόβλημα να κατατάξω τα γεγονότα σε μια σωστή χρονολογική σειρά. Με τον καιρό διαπίστωσα πως δεν είμαι μοναδικός. Και οι άλλοι συνάδελφοι μου έχουν αντιμετώπισει αυτό που ο Νίκος Δήμου το εξηγεί με το «Η Δυστυχία του να είσαι Έλληνας».

Κάτι έπρεπε να αλλάξει. Το να πεις δεν με ενδιαφέρει η ιστορία αφού εγώ με την γενετική ασχολούμαι, δεν είναι λύση. Η ιστορία είναι το παρελθόν. Και όποιος δεν γνωρίζει το παρελθόν, λένε οι φίλοι μου οι Πόντιοι, δεν μπορεί να κτίσει το μέλλον. Άρα η ιστορία είναι τα θεμέλια του μέλλοντος. Ειδικά εμείς που ζούμε στο εξωτερικό όχι μόνο την ιστορία της πατρίδας μας πρέπει να γνωρίζουμε αλλά και αυτήν της νέας μας πατρίδας.

Αργότερα όταν και εγώ άρχισα, ως χόμπι, να ασχολούμαι με την ιστορία, σκέφτηκα πως πρέπει να βρεθεί για τον Απόδημο Έλληνα ένας τρόπος να μαθαίνει βήμα προς βήμα την ιστορία της Ελλάδος. Γιατί ο Απόδημος Έλληνας όπου και αν βρίσκεται θα συναντά μη Έλληνες που θα θέλουν να κάνουν συζήτηση μαζί του τουλάχιστον για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Δεν υπάρχει άλλο έθνος στον κόσμο, που να έχει χαρίσει τόσα πολλά στην ανθρωπότητα. Και ο Απόδημος Έλληνας όπου και αν πάει θα τα βρει μπροστά του. Και ο ντόπιος θα τον ρωτήσει: Τι είναι αυτό; Και αμέσως μετά: Τι; Είσαι Έλληνας και δεν ξέρεις την ιστορία σου;

Κάνω λοιπόν την πρόταση σε όλους τους ιστορικούς που γνωρίζω, που είναι και οι πιο αρμόδιοι, να συντάξουν ένα μικρό βιβλιαράκι, περίπου 150 σελίδες, με τους σημαντικότερους σταθμούς της Ελληνικής Ιστορίας. Το βιβλιαράκι αυτό να απευθύνεται στον Έλληνα Απόδημο και να είναι κάτι σαν ένα δεύτερο διαβατήριο. Κάτι σαν πιξίδα ή σαν το νήμα της Αριάδνης. Ένα μικρό λιθαράκι εκεί που η DNA-Analyse θα χρειαστεί, μπορώ και εγώ να προσθέσω.

Η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους αρχίζει από εκεί που αρχίζει και η ιστορία της ανθρωπότητας

Παλιά, πολύ παλιά

Πριν 6 εκατομμύρια χρόνια από μια Πίθηκος-Μητέρα γεννήθηκε ο Homo, ο άνθρωπος. Οι πρώτοι άνθρωποι, οι Νεαντερταλερ, ξεκίνησα πριν 1.5 εκατομμύρια χρόνια από την ανατολική Αφρική και έφτασαν και εγκαταστάθηκαν σε όλα τα μέρη της Ευρώπης. Και μόλις πριν 45 χιλιάδες χρόνια, πάλι ξεκινώντας από την Ανατολική Αφρική, έφτασαν στην Ευρώπη και οι Homo Sapiens, δηλαδή εμείς. Το πως ζούσαν οι άνθρωποι αυτά τα χρόνια δεν το γνωρίζουμε. Από αρχαιολογικά ευρήματα και τώρα τελευταία με την DNA-Analyse προσπαθούμε να εισέλθουμε σε αυτόν τον άγνωστο κόσμο. Και για τα τελευταία 10-12 χιλιάδες χρόνια όλο και περισσότερα πράγματα γίνονται γνωστά. Όλες οι ομαδικές μετακινήσεις των ανθρώπων κατά τα τελευταία 8 χιλιάδες χρόνια, καθώς επίσης και η εξάπλωση των ασθενειών και των πανδημιών, είναι χάρη στην DNA-Analyse γνωστές και «γενετικά καταγεγραμμένες». Έτσι επιστημονικά στοιχεία για την ζωή των ανθρώπων στην Ελλάδα έχουμε ήδη από την έκτη χιλιετηρίδα πριν Χριστού και μετέπειτα. (Ένα τέτοιο κείμενο θα μπορούσε να είναι η αρχή της Ιστορίας.....)

Μακρά ιστορία, δύσκολος ο προσανατολισμός.

Ο κάθε άνθρωπος θέλει να γνωρίζει τις ρίζες του. «Από που κρατάει η σκούφια σου,» λέει η λαϊκή λαλιά. Είναι μια κληρονομική ιδιότητα που εξηγείται με την αντίληψη που έχουμε για την ροή των γονιδίων (μας). Το κάθε άτομο θέλει να γνωρίζει από που κατάγονται πχ. οι Γονείς, οι Παππούδες και Γιαγιάδες ακόμη και οι Προ-Παππούδες και Προ-Γιαγιάδες. Αυτά τα οικογενειακά στοιχεία, είναι στους περισσότερους από εμάς συνήθως γνωστά. Και πολλοί θα ήθελαν να γνωρίζουν, έστω και από περιέργεια, ολόκληρο το γενεαλογικό τους δένδρο. Όμως αυτό είναι πολύ δύσκολο. Δεν υπάρχουν αρχεία με στοιχεία των μακρινών προγόνων μας πιο βαθιά από την γενιά των Προ-Παππούδων. Μια τέτοια έρευνα είναι εντελώς προσωπική και στις περισσότερες περιπτώσεις δεν έχει κανένα όφελος. Και όμως. Τα τελευταία χρόνια πολλοί άνθρωποι, και συγκεκριμένα αυτοί που έχουν αμφιβολίες για την καταγωγή τους, άνθρωποι που οι πρόγονοί τους έζησαν αναμπουμπούλες πολέμων με διωγμούς και ανταλλαγές πληθυσμών, ψάχνουν εντατικά σε αρχεία και στο ιντερνέτ για να βρουν την πραγματική τους καταγωγή. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που τελικά μαθαίνουν «από που κρατάει η σκούφια τους». (Στην προσπάθειά μου να βρω τους προγόνους του πατέρα μου, ξεκίνησα από το χωριό μου, τον Άγιο Πέτρο Αρκαδίας, και έφτασα στον Ταΰγετο της Λακωνίας. Εκεί βρήκα προγόνους που ζούσαν από το 1720. Αυτοί πάλι είχαν έρθει από το χωριό Λαδοκαρβέλι της Μεσσηνίας)

Αλλά περισσότερο από την ατομική οικογενειακή καταγωγή, θέλουμε να γνωρίζουμε και την συλλογική μας καταγωγή. Από που προέρχονται και ποια ζωή έκαναν οι άνθρωποι που έζησαν στον ίδιο χώρο που ζούμε και εμείς σήμερα. Στον ελλαδικό χώρο. Γιατί στην μεγάλη πλειοψηφία είμαστε οι απόγονοι αυτών των ανθρώπων. Όμως πως μπορούμε να μάθουμε και να συγκρατήσουμε μια τόσο μεγάλη παράδοση; Μια περίοδο τόσων χιλιάδων χρόνων; Αν είναι κανείς ιστορικός στο επάγγελμα έχει καλώς. Αν όμως όχι; Τότε θα πρέπει να

περιοριστούμε στις βασικές γνώσεις, στα σπουδαιότερα σημεία και στάδια της ιστορίας μας. Έχουν γραφτεί εκατοντάδες ιστορικά βιβλία. Όλα αξιόλογα. Και ορισμένοι ιστορικοί ασχολήθηκαν με την καταγραφή ολόκληρης της ιστορίας, δηλαδή από τα παλιά τα χρόνια μέχρι τα σημερινά. Δεν μπορώ να γνωρίζω, ποιοι ιστορικοί έγραψαν την πιο αληθινή ιστορία. Άλλωστε δεν είναι αυτός ο στόχος μου. Στόχος μου είναι να βρεθεί ένας τρόπος για να μαθαίνει ο Έλληνας που ζει εκτός Ελλάδος την Ελληνική Ιστορία. Και διάλεξα ως παράδειγμα το συλλογικό έργο «Η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» της Εκδοτικής Αθηνών. Περίπου 300 ιστορικοί, Έλληνες Επιστήμονες διεθνούς φήμης, ασχολήθηκαν με την καταγραφή της ιστορίας του Ελληνικού Έθνους. Ένα έργο 17 τόμων με συνολικά περίπου 9.000 σελίδες. Δεν προτείνω σε κανέναν να διαβάσει τις 9.000 σελίδες. Θέλω όμως να προβληματιστούμε με την εξής πραγματικότητα: Οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό έρχονται πολλές φορές σε επαφή με ντόπιους, μη Έλληνες, Διανοούμενους, που γνωρίζουν πολύ καλά την ελληνική ιστορία και τον ελληνικό πολιτισμό. Αυτοί οι άνθρωποι αναζητούν και επιδιώκουν τον διάλογο με τους Έλληνες. Και εμείς πολλές φορές τους αποφεύγουμε. Αυτό είναι ένα πρόβλημα όπου και πρέπει να βρεθεί μια λύση. Εμπνευσμένος από το βιβλίο του συγγραφέα Ιωάννη Ζελέπου «μικρή ιστορία της Ελλάδος» που αναφέρεται στα τελευταία χρόνια της Ελληνικής Ιστορίας, σκέφτηκα πως κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γραφτεί ειδικά για τους Έλληνες απόδημους και για την Ιστορία των 8 χιλιάδων χρόνων του Ελληνικού Έθνους. Δηλαδή ένα ολιγοσέλιδο βιβλιαράκι: «η μικρή ιστορία του Ελληνικού Έθνους». Οπωσδήποτε από ένα τέτοιο βιβλιαράκι δεν θα μάθει κανείς την ελληνική ιστορία. Είναι όμως ένα πρώτο βήμα, ένα πρώτο ερέθισμα. Οι Έλληνες Επιστήμονες που ζουν εκτός Ελλάδος δεν θέλουν να γίνουν ιστορικοί. Θέλουν αυτά που γνωρίζουν και που έμαθαν στο γυμνάσιο και στο λύκειο να τα βάλουν σε κάποια σειρά και όταν έχουν χρόνο και όρεξη να συμπληρώνουν τις γνώσεις των. Ξεκινώντας πχ. από το τι σημαίνει και ποια είναι η διαφορά μεταξύ του Μινωικού και του Μυκηναϊκού πολιτισμού, να ψάξει να βρει την διαφορά μεταξύ της φιλοσοφίας του Πλάτωνα και αυτής του Αριστοτέλη. Και ακόμη καλύτερα να είναι σε θέση να παρεμβαίνει στις περιπτώσεις που άλλοι προσπαθούν να αλλοιώσουν την Ελληνική Ιστορία. Παράδειγμα: Ο Αρίσταρχος της Σάμου ήταν ο πρώτος επιστήμονας που έθετε το Ήλιο αντί την Γη στο κέντρο του σύμπαντος και όχι ο Nikolaus Kopernikus όπως ισχυρίζεται η μεγάλη πλειοψηφία όχι μόνο των απλών ανθρώπων.

Χρειαζόμαστε λοιπόν μια πυξίδα για να μπορούμε ανά πάσα στιγμή να προσανατολιζόμαστε μέσα στην μακρόχρονη και πολύπλοκη μέχρι λαβυρινθική ελληνική ιστορία. Χρειαζόμαστε κάτι σαν ένα νήμα της Αριάδνης. Στην Στουτγάρδη κάνουμε μια προσπάθεια επανεκκίνησης του ΣΑΕ και του Δικτύου Επιστημόνων. Ένα θέμα με το οποίο θα μπορούσε να ασχοληθεί το Δίκτυο Επιστημόνων να είναι η Ιστορία μας. Και το δεύτερο η ιστορία της κάθε χώρας διαμονής μας. Κάνω την πρόταση σε όλους τους Έλληνες Επιστήμονες και Διανοούμενους που ζουν στο εξωτερικό αλλά και στους ιστορικούς εντός και εκτός Ελλάδος να πάρουν θέση στο θέμα αυτό.

Παρακάτω σας στέλνω δυο Λιγκ τα οποία μπορούν να αποτελέσουν ένα σχέδιο συζήτησης. Η Ένωση Ελλήνων Επιστημόνων (ΕΕΕΔ.ΒΒ) θα επιδιώξει την συνεργασία με το Ελληνικό Λύκειο Στουτγάρδης και τους άλλους ελληνικούς φορείς με στόχο την διοργάνωση σεμιναρίων και την παρουσίαση των 17 τόμων της «Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους» αλλά και της Ευρωπαϊκής Ιστορίας.

Τα παρακάτω Λιγκ παρουσιάζουν με ένα ολιγόλογο κείμενο το περιεχόμενο του κάθε τόμου. Και με τις σελίδες 'Περιεχόμενα' των 17 τόμων ως κρίκους, σχημάτισα μια αλυσίδα που με λίγη φαντασία είναι το «νήμα της Αριάδνης» Με άλλα λόγια το πρώτο βιβλιαράκι: Η μικρή Ιστορία του Ελληνικού Έθνους.

Καλώ όλους τους συλλόγους μαζί με το υπό επανεκκίνηση Δίκτυο Επιστημόνων του ΣΑΕ, να βάλουμε ως στόχο δράσης την μελέτη της Ιστορίας της Πατρίδας μας και αυτής της νέας μας πατρίδας. Στην τελευταία καταστατική συνέλευση της ΕΕΕΔ.ΒΒ (2019) ο στόχος αυτός καθώς επίσης και η συνεργασία, μέσω ΣΑΕ, με όλους τους άλλους συλλόγους κατοχυρώθηκαν στο καταστατικό. Η πανδημία δεν μας επέτρεψε, και με «μας» εννοώ όλους τους συλλόγους, να υλοποιήσουμε τα προγράμματά μας. Θα έρθουν όμως και καλύτερες μέρες.

Η ΕΕΕΔ.ΒΒ αλλά και το Δίκτυο Επιστημόνων του ΣΑΕ θα επικοινωνήσουν με την ΓΓΑΕ και με την Εκδοτική Αθηνών για την απόκτηση της νέας επετειακής έκδοσης «Η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» και για την διοργάνωση μιας Ημερίδας με θέμα: **Η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους τι; είσαι Έλληνας και δεν ξέρεις την ιστορία σου;**

Η Ημερίδα αυτή να γίνει στις 15 με 17 Σεπτέμβρη του 2022 στην Στουτγάρδη. Στην πόλη που ακριβώς 200 χρόνια πριν οι τότε φιλελληνικοί σύλλογοι συνεδρίασαν και αποφάσισαν να στείλουν στην Ελλάδα Λεγεώνα προς ενίσχυση του απελευθερωτικού αγώνα.

Πέρα από την εκμάθηση της ελληνικής ιστορίας, οι ελληνικοί σύλλογοι στην Γερμανία πρέπει οπωσδήποτε να ασχοληθούν με τα άλυτα ακόμη θέματα του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Το θέμα των **αποζημιώσεων και το κατοχικό δάνειο**. Πρέπει να συνεχώς να το υπενθυμίζουμε στους Γερμανούς. Ειδικά τώρα που οι Γερμανοί ενδιαφέρονται τόσο πολύ για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που γίνονται στη Ουκρανία να τους ρωτήσουμε γιατί δεν ενδιαφέρονται και τα εγκλήματα που διέπραξαν οι Ναζί και η Βέρμαχτ στην Ελλάδα. Και συνέχεια να τους ρωτάμε. Να κάνουμε κάτι παρόμοιο με αυτό που κάνουν οι ποντιακοί σύλλογοι για την αναγνώριση της γενοκτονίας. Να επιμένουμε μέχρι να δικαιωθούμε. Πρέπει να μάθουν οι Γερμανοί τι έκαναν οι παππούδες τους στην Ελλάδα. Πόσα ονόματα μαρτυρικών χωριών γνωρίζουν οι Γερμανοί; Και

όχι γιατί; Ίσως να οφείλεται και στην αδιαφορία την δικιά μας χωρίς αυτό να δικαιολογεί την αδιαφορία των Γερμανών.

Επίσης πρέπει να βρεθεί ο καλύτερος δυνατός τρόπος εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, τόσο για τα ελληνόπουλα όσο και για τους μη Έλληνες που θέλουν να την μάθουν. Θα πρότεινα να συμπεριληφθεί η Ελληνική Γλώσσα στην μέθοδο **Babel**.

Κοινωνικές υποχρεώσεις. Οι Ελληνικές Κοινότητες θα εκπροσωπούν τον ελληνισμό της παροικίας. Σε υπηρεσίες και σε όλα τα θέματα που μας αφορούν. Γι' αυτό και η τήρηση δημοκρατικών διαδικασιών είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Να κάνουμε δικαστικές παρεμβάσεις και να ζητήσουμε από τα γερμανικά ΜΜΕ να σταματήσουν να μεταδίνουν-γράφουν πχ. για τα δις Ευρώ βοήθειας προς την Ελλάδα, αφού στην πραγματικότητα είναι βοήθεια προς τις γερμανικές και γαλλικές τράπεζες. Με αυτές τις αναλήθειες ξεσηκώνουν τα ΜΜΕ το γερμανικό λαό ενάντια στον ελληνικό.

Τα βασικά προβλήματα όπως: Ασφάλεια, Κλήμα και κοινωνική δικαιοσύνη το πλούσιοι-φτωχοί-πρόβλημα και τις άδικες κοινωνικές ανισότητες, αφορούν ολόκληρη την κοινωνία. Πρέπει από κοινού να αντιμετωπιστούν.

Πάντως ό,τι αφορά την ΕΕΕΔ.ΒΒ και όλους τους άλλους ελληνικούς επιστημονικούς συλλόγους το μέλλον τους το βλέπω στο Δίκτυο του ΣΑΕ. Για πρακτικούς όμως λόγους πρέπει να διατηρήσουν το Status e.V.

Και η σημερινή τεχνολογία, μας δίνει νέες δυνατότητες επικοινωνίας και νέες μορφές-δομές οργάνωσης. Σήμερα μπορούμε να επικοινωνούμε με όλον τον κόσμο. Για μας, για τα εκατομμύρια κοσμοπολίτες Έλληνες, η εφεύρεση του ίντερνετ είναι ή πρέπει να είναι το ιδανικό μέσο επικοινωνίας. Να το αξιοποιήσουμε.

Ίντερνετ και ΣΑΕ πάνε μαζί. Κρίμα που το ΣΑΕ ξεκίνησε κάπως «στραβά». Τώρα σταμάτησε να λειτουργεί και η επανεκκίνησή του εδώ και χρόνια καθυστερεί. Πιστεύω πως η ΕΕΕΔ.ΒΒ, μπορεί να βοηθήσει στην επανεκκίνηση του ΣΑΕ με μια νέα δομή. Και αυτή είναι:: **Επικοινωνία, αλληλοενημέρωση, αλληλοϋποστήριξη και συνδημιουργία.** Με όλους τους όπου γης Έλληνες και Φιλέλληνες.

Rolle der Griechen bei der gesellschaftlichen Gestaltung

In einer neu zu errichtenden „Europäischen Gesellschaft“ muss man der Überschaubarkeit großen Wert beimessen. Welche Kraft wird die Bürger Europas mit ihren vielen unterschiedlichen nationalen Charakteristika zusammenführen können? Weder nationales Denken noch Religion kommen hierfür in Frage. Der Autor des Buches „ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ, zu Deutsch WER SIND WIR?“, **Stylianos-Georgios Prevelakis**, schlägt die antike griechische Kultur vor, sie soll Vorbild für die Europäer sein, eine überschaubare „Europäische Gesellschaft“ zu formen. Sie ist sowohl vom Judentum als auch vom Islam aufgenommen und zum Teil integriert. Die Araber übersetzten die antiken Schriften in das Arabische und brachten die Werke über den Weg der Eroberung nach Europa.

Angesichts dieses kulturellen Erbes liegt bei den heutigen Griechen eine große Chance. Sie müssen versuchen, die fehlenden Solons, Sokrates', Platons, Aristophanes', Aristoteles' und alle die anderen Denker ein klein wenig zu ersetzen. Vor allem aber die Demokratie zu schützen. Keine leichte Aufgabe. Aber dies sei der einzige Weg, meinen die Buchautoren **Makis Karagiannis** und **Stylianos-Georgios Prevelakis**, um uns von dem Unglück „*ein Grieche zu sein*“ (**Nikos Dimou**) und des Nationalismus, zu befreien.

Das Entscheidende in einer Demokratie sind der Wahlmodus und die Begleitumstände. Der Wahlberechtigte muss beispielsweise über den Gegenstand der Abstimmung gut informiert

sein. Nicht informiert sein und trotzdem zur Abstimmung zugelassen werden, ist nach **Sokrates** keine Demokratie. Denn so könnte auch ein Esel zum Staatsoberhaupt gewählt werden. Wie Recht Sokrates hatte, ist in der Vergangenheit und heute des Öfteren bestätigt worden. Was kann man also tun?

Nach **Karagiannis** und **Prevelakis** sollten die Griechen das „WIR-und-die-ANDEREN“-Syndrom, also WIR die Guten und alle Andere die Bösen, ablegen und Verantwortung für den Schutz der Demokratie übernehmen. Die Vernetzung der vielen Millionen Griechen in der Diaspora und insbesondere der griechischen Intellektuellen könnte ein sinnvoller Schritt sein. Artikel 108 der griechischen Verfassung betrifft die Vertretung der Auslandsgriechen. Dieser Artikel bleibt jedoch wirkungslos, wenn die Auslandsgriechen keine Vertretungsorganisation haben. Das Gremium der Auslandsgriechen (SAE) muss sich daher neu finden und, anders als bei der ersten Gründung im Jahr 1995, jetzt hauptsächlich von Auslandsgriechen geleitet und finanziert werden. Für einen neuen Anfang bemüht sich die ΕΕΕΔ.ΒΒ. Und wir werden es schaffen. Denn letzten Endes geht es um die Demokratie. Die berühmteste Griechin in der Diaspora lebt gefährlich. Und das geht uns alle an.